

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 29Cb/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119216054
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1119216054.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne Poistná udalosť s. r. o., so sídlom v Bratislave, Sabinovská 11, IČO: 45 474 231, zastúpenej Advokátska kancelária MHS Legal, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Galvaniho 7/D, IČO: 36 866 687, proti žalovanej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 147 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 147 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 147 eur od 31.08.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne zamieťa.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I 28.10.2019 domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 147 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že v dôsledku dopravnej nehody, ktorá sa stala v Bratislave 23.05.2019 došlo k vzniku škody na motorovom vozidle D. M. I.: A vo vlastníctve B. G. (ďalej len „poškodený“). Poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti vzniknutej na jeho motorovom vozidla nútený si požičať náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Za týmto účelom uzavrel 29.05.2019 so žalobkyňou nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla G. Y. I.: N Prenájom náhradného vozidla trval od 29.05.2019 do 04.06.2019. Za prenájom vozidla vystavila žalobkyňa poškodenému faktúru č. 190601 znejúcu na sumu 462 eur, t. j. 66 eur za deň prenájmu. Dňa 04.06.2019 poškodený postúpil pohľadávku voči žalovanej žalobkyni. Keďže vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovanou uplatnila si žalobkyňa u žalovanej nárok na náhradu škody v sume 462 eur. Žalovaná poskytla plnenie len v sume 315 eur, pretože neuznala dennú sadzbu zapožičania náhradného motorového vozidla a vychádzala zo sumy 45 eur za deň prenájmu náhradného vozidla. Podľa žalobkyne ale žalovaná nepreukázala opodstatnenosť tohto krátenia. Sumu 66 eur za deň prenájmu náhradného vozidla označila za cenu obvyklú, pričom vychádzala z cenníkov iných autopožičovní. Poukázala na to, že za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšiu a ani cenu najdrahšiu. Je potrebné vychádzať z celého cenového pásma a ak cena za prenájom motorového vozidla z tohto pásma nevybočuje nemožno ju označiť za cenu neobvyklú. Na základe uvedeného si preto voči žalovanej uplatnila nárok na doplatenie plnenia v sume 147 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy a počítaný od 19.08.2019, pretože v tento deň prijala poistné plnenie v sume 315 eur. Zároveň si uplatnila aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu kúpno-predajnú zmluvu z 20.05.2019, potvrdenie banky

o vklade v hotovosti, správu o nehode z 23.05.2019, technický preukaz motorového vozidla, zmluvu o postúpení pohľadávky zo 04.06.2019, nájomnú zmluvu z 29.05.2019, faktúru č. 190601, oznámenie o postúpení, čestné prehlásenie k platbe v hotovosti, doklad o úhrade faktúry č. 190601 a potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla.

2. Okresný súd Bratislava I vydal 10.02.2020 platobný rozkaz sp. zn. 29Cb/111/2019, ktorým návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti vyššie označenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že nepovažuje za sporné, že 23.05.2019 došlo v Bratislave k vzniku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla D. M. I.: A vo vlastníctve poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená motorovým vozidlom W. U. I.: N ktoré bolo v čase vzniku škodovej udalosti poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Predmetnú škodovú udalosť žalovaná riadne prešetrila a žalobkyni 16.08.2019 vyplatila sumu 315 eur ako náhradu škody za náklady spojené so zapožičaním náhradného motorového vozidla. Pri krátení poistného plnenia vychádzala so samotnej faktúry č. 190601, v rámci ktorej je uvedená cena za deň doby nájmu motorového vozidla v sume 45 eur. Suma 21 eur za deň prenájmu podľa spomenutej faktúry predstavuje prirážku k základnej dennej cene nájmu. Suma dennej sadzby požičovného preto podľa názoru žalovanej nepredstavuje 66 eur ale iba sumu 45 eur, a túto sumu žalovaná v plnom rozsahu akceptovala a žalobkyni uhradila. Nie je správne tvrdenie žalobkyne o krátení poistného plnenia, pretože žalovaná základnú dennú sadzbu za deň prenájmu náhradného vozidla žalobkyni uhradila. Prirážka 21 eur za nezloženie finančnej zábezpeky, či nezloženie celého nájomného na začiatku doby nájmu nie je súčasťou skutočnej škody, za ktorú zodpovedá jej poistený. Ide o dohodnuté neštandardné podmienky nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré ale už nepredstavujú skutočnú škodu poškodeného, ktorá mu vznikla v súvislosti so škodovou udalosťou. Je preto otázne, či by poškodený, ak by mal náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla znášať sám, akceptoval takéto podmienky nájmu vozidla. Poukázala pritom na všeobecnú povinnosť poškodeného urobiť všetko pre to, aby sa škoda zbytočne nezvyšovala. Nesúhlasila ani s uplatneným úrokom z omeškania, pretože si splnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). Napokon namietala aj uplatnenú sumu 40 eur ako paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pretože medzi stranami sporu žiadny záväzkový vzťah ako medzi podnikateľmi, ktorý by sa týkal ich podnikateľskej činnosti nevznikol. K odporu priložila hlásenie škodovej udalosti, list adresovaný poškodenému a žalobkyni a oznámenie o postúpení.

4. K odporu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu 21.03.2020, v ktorom zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedla, že v konaní je sporná len cena nájmu, ku ktorej ale nie sú fakturované žiadne prirážky. Nájomná zmluva jasne uvádza dennú sadzbu nájmu vyjadrenú jedným číselným údajom, pričom táto denná sadza sa zhoduje s dennou sadzbou nájmu fakturovanou vo faktúre za nájom motorového vozidla. Cena nájmu neobsahuje žiadne prirážky či príplatky. Vo faktúre je uvedená len informatívna poznámka, ktorá má z marketingového hľadiska uľahčiť orientáciu v rozdielnostiach produktov ponúkaných žalobkyňou. Poškodený nemá povinnosť požičať si náhradné vozidlo výlučne v najlacnejšej autopožičovni. Žalovaná zároveň nepreukázala neobvyklosť fakturovanej ceny nájmu náhradného motorového vozidla. Argumentovala aj tým, že nájomca pri nájme náhradného vozidla musí splniť určité podmienky prenajímateľa viažuce sa k cene nájmu. Nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby si v záujme získania čo najnižšej ceny požičal náhradné vozidlo za takých podmienok, ktoré mu nevyhovujú, sú pre neho neakceptovateľné či nesplniteľné. Poškodený nemal voľné finančné prostriedky na nájom náhradného vozidla, keďže dopravná nehoda sa mu stala nečakane a nepredvídane. Nevedel odhadnúť dĺžku doby opravy jeho poškodeného motorového vozidla a zároveň nevedel či bude náhradné vozidlo skutočne potrebovať po celú dobu opravy. Rozhodol sa preto pre nájom motorového vozidla v režime typickom pre dobu neurčitú, ktorá mu nijakým spôsobom nekomplikovala finančnú situáciu, poskytovala výrazne väčšiu flexibilitu a umožňovala náhradné motorové vozidlo bez sankcií kedykoľvek vrátiť. Platba nájomného vopred a zloženie depozitu sú dôležité zabezpečovacie prvky pri nájme náhradného vozidla a ich (ne)existencia má vplyv na cenu nájmu a aj na samotný nájom motorového vozidla, pretože niektoré požičovne bez zloženia depozitu či bez platby vopred motorové vozidlo nepožičajú. Platba nájomného vopred a zloženie depozitu je významná komplikácia a finančná záťaž pre poškodeného. K úrokom z omeškania uviedla, že sankcia podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná výlučne na nesplnenie povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona o

PZP a nekonzumuje sankciu v podobe úrokov z omeškania, ktorých základ je v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Spolu s vyjadrením súdu predložila aj potvrdenia autopožičovní k cene nájmu motorových vozidiel.

5. Žalovaná svoje procesné právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne nevyužila.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 14.04.2021, ktoré sa konalo v neprítomnosti sporových strán v súlade s § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojení s § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávania, hlavných pojednávania a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu (obe v znení účinnom ku dňu konania pojednávania), keďže na základe výzvy súdu z 01.04.2021 žalobkyňa podaním z 09.04.2021 súhlasila s uskutočnením pojednávania v jej neprítomnosti. Rovnaký súhlas bol súdu doručený aj zo strany žalovanej, a to podaním z 23.03.2021. V týchto podaniach strany sporu zotrvali na svojich vyjadreniach. (bod 1. až 4. tohto rozsudku).

7. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či nepriznanie poistného plnenia v celej uplatnenej výške bolo zo strany žalovanej oprávnené, ako aj nárok žalobkyne na úroky z omeškania a na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Strany neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - právneho predchodcu žalobkyne, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinennej motorovým vozidlom poisteným u žalovanej na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

8. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

12. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

13. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

14. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. Pokiaľ ide o primeranosť sumy 66 eur za deň prenájmu motorového vozidla treba uviesť, že účelnosť vynaloženého nákladu je vecou vnútorného vzťahu medzi potrebou a prostriedkami, akými sa uspokojuje. Účelne vynaloženým je teda každý taký náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri poisťnej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo. Ak by si poškodený, ktorý bol v dôsledku porušenia právnej povinnosti poisťcom žalovanej zbavený možnosti používať svoje vozidlo Z., prenajal od žalobkyne luxusné auto, D., kamión s návesom alebo opancierovanú limuzínu, nešlo by o účelne vynaložený náklad, pretože by celkom zjavne nešlo o porovnateľné vozidlá. Nebol by to primeraný spôsob realizácie legitímnej potreby, vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Poškodený si prenajal auto porovnateľnej triedy (D. M. - G. Y.), a preto možno konštatovať primeranosť a účelnosť vynaloženého nákladu na jeho prenájom.

18. Poškodený, t.j. právny predchodca žalobkyne, nemohol z titulu poisťnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Konceptia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprímerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Zároveň každá uzavretá zmluva je výsledkom individuálnych rokovaní zmluvných strán.

19. V nadväznosti na predchádzajúci bod súd konštatuje, že suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla celkom zjavne z cenového pásma nevybočuje. Žalobkyňa predložila potvrdenia rôznych požičovní (ERANOV s. r. o., Martin Mrúzek M technix, JUDr. Zoltán Valentovič - Autotrans, PP Rent Cars, s.r.o., GentleCar, s.r.o., AUTOCENTRUM ASIST s. r. o., Business Car s. r. o.), z ktorých vyplýva, že suma 66 eur za deň prenájmu nie je neobvyklá alebo celkom premrštená. Sumu 66 eur za deň prenájmu motorového vozidla je preto potrebné akceptovať ako cenu obvyklú. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že suma požičovného je 45 eur za deň prenájmu (čo bolo aj žalovanou priznané). Podľa nájomnej zmluvy z 29.05.2019 bod 15. je cena za deň nájmu motorového vozidla 66 eur. Následne vo faktúre č. 190601 je rovnako uvedená suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla, pričom faktúra bližšie špecifikuje, že 21 eur je za dobu nájmu s dobou neurčitou, nájom bez zloženia celého nájomného a finančnej zábezpeky za vozidlo na začiatku doby nájmu, predĺžená splatnosť faktúry za nájom vozidla. Ide o súčasť ceny nájmu, tak ako to uviedla aj žalobkyňa, pričom sa súd stotožňuje s tým, že táto časť má informatívny charakter a nemožno sumu 21 eur považovať za akúsi dodatočne účtovanú prírážku, keďže cena nájmu bola vždy pevne stanovená sumou 66 eur za deň nájmu náhradného vozidla. Nie je výnimočné, že aj v iných občianskoprávných alebo obchodnoprávných vzťahoch sa celková odplata

za poskytnutú službu, alebo dodaný tovar skladá z viacerých položiek, ktoré ako celok tvoria celkovú cenu. V prejednávanej veci prírážka nie je sankciou, alebo neúčelne zisk vytvárajúcou položkou. Súd musí zároveň akcentovať stav, že žalovaná nepredložila žiaden listinný dôkaz, preukazujúci jej tvrdenia o nedôvodnosti celkovej sumy 66 eur za deň prenájmu náhradného vozidla rovnakej triedy ako si prenajal poškodený v prejednávanej veci (porovnaj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/174/2018 zo 16.01.2019, sp. zn. 3Cob/27/2019 z 22.05.2019). Zároveň je potrebné dodať, že na žalobkyňou uplatnený nárok sa žiadna prevenčná povinnosť nevzťahuje a žalovaná nepatrične na takúto povinnosť poškodeného poukazuje. Príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, na ktoré žalovaná v odpore poukázala zakladajú prevenčnú povinnosť v súvislosti s odvrátením priamo hroziacej škody, čo nie je prejednávany prípad. Od poškodeného nie je možné vyžadovať, aby v situácii, keď v dôsledku stretu prevádzok vozidiel, ktoré nezavinil, a pri ktorom bolo poškodené jeho motorové vozidlo, riešil náhradu za svoje poškodené motorové vozidlo tak, že najskôr bude organizovať zisťovanie cenových relácií v rôznych autopožičovniach v závislosti od podmienok prenájmu, následne uskutoční výber najlacnejšej autopožičovne v porovnaní s rôznymi cenovými ponukami a podmienkami nájmu a napokon si zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie depozitu, a to všetko v krátkom časovom úseku, ktorý spravidla po náhodilej škodovej udalosti má poškodený k dispozícii a navyše nakoniec všetky tieto úkony aj patričným spôsobom zdokumentuje, pre prípad námietok pri likvidácii škodovej udalosti zo strany poisťovne. Ak žalovaná ako poisťovňa namieta nesplnenie si povinnosti zo strany poškodeného predchádzať škodám, bolo by potrebné, aby žalovaná recipročne odôvodnila jej postup v procese likvidácie škodovej udalosti, teda predovšetkým či poškodenému odporučila autopožičovne s akceptovateľnou výškou nájmu, či poškodenému poskytla preddavok na likvidáciu škodovej udalosti, aby tak poškodený mohol uhradiť depozit a znížiť náklady na prenájom, resp. aké iné opatrenia uskutočnila žalovaná dovoľávajúca sa splnenia (podľa súdu v tomto prípade neexistujúcich) prevenčných povinností zo strany poškodeného v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla.

20. Žalobkyňa preto dostatočne preukázala nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným, ako aj nevyhnutnosť doby, po ktorú bolo vozidlo prenajaté (7 dní x 66 eur za deň prenájmu = 462 eur). Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 147 eur (462 eur - žalovanou vyplatená suma 315 eura), ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaná krátila poskytnuté plnenie.

21. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) krátila plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP. Súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že nesúhlasí so záverom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 z 27.05.2020 a sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 (odhliadnuc od odlišného skutkového stavu), v ktorých tento uviedol, že ak poisťovňa si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP splnila, nie je povinná uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi. Tento nesúhlas odôvodňuje konajúci súd tým, že otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia (z ktorej vychádzal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie označených rozhodnutiach, a ktorý sa prvou časťou ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP nezaoberal) sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobkyne) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcim sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a

účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu nastoleného vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný.

22. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 15.08.2019. V súlade s bodom 21. bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 31.08.2019 v omeškaní s plnením sumy 147 eur. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobkyňou požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 10. tohto rozsudku) zo sumy 147 eur od 31.08.2019 do zaplatenia. V nadväznosti na uvedené súd preto nepriznal žalobkyni úroky z omeškania od požadovaného dňa 19.08.2019 a žalobu v tejto časti zamietol, pretože žalovaná sa do omeškania dostala až od 31.08.2019.

23. Napokon pokiaľ ide o nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur súd poukazuje na to, že pôvodný vzťah medzi poškodeným (fyzickou osobou - nepodnikateľom) a žalovanou celkom zjavne nie je vzťahom spadajúcim pod režim Obchodného zákonníka (§ 261 a § 262 zákona č. 513/1991 Zb.) a svoj charakter postúpením pohľadávky nemení. Súd sa preto stotožňuje s námietkou žalovanej, že žalobkyňa na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur nemá nárok. Je preto potrebné vyhádzať z § 1 ods. 2 zákona o PZP, ktorý odkazuje na použitie Občianskeho zákonníka. Vykonávací predpis k Občianskemu zákonníku t. j. nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka inštitút paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nepozná, a preto v tejto časti súd žalobu žalobkyne zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobkyňa bola vo veci v celom rozsahu úspešná (z hľadiska žalovanej istiny), súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.